

[Aase Olesen]

den ikke er til at øge det administrative besvær og de administrative omkostninger. Det forstår vi til fulde, men der er også andre aspekter. Det var måske på sin plads, at vi herindefra spurgte: hvad med folketingets mulighed for at ytre sig? Jeg kommer ganske udmærket i hu, hvordan SFs ordfører, sidst da diskuterede denne sag, blev sat på plads, da hun ville diskutere selve indholdet i sagen.

Sagen er jo, at folketinget sætter sig selv fuldstændig skakmat på denne måde år efter år; vi får aldrig mulighed for at diskutere, hvad dette lovforslag, som udvalget i sin tid kom med, indeholder. På denne måde hindrer man os i at diskutere de rimelige behov, der burde tilgodeses, og jeg skal her henvise til, hvad hr. Bernhard Baunsgaard sagde under det foregående punkt. Jeg mener, at der er et meget stort behov for en lov om offentlighed i forvaltningen, og der vil være et meget stort behov for en kommunal forvaltningslov. Alle de ting får vi ikke mulighed for at diskutere i denne sal. Det skal henlægges til KL og andre kommunale organisationer, hvor man ikke kan få noget ud offentligt om det. Jeg synes egentlig, det er sørgeligt, når vi nu har fået en regering, der har lovet at se lidt anderledes på tingene, at vi skal se den gamle socialdemokratiske argumentation om dette gentaget.

Wilhelm (VS):

VS vil stemme imod den udsættelse, som regeringen beder om. Vi vil gøre det af flere grunde. For det første indeholder forslaget en udskydelse af revisionen af offentlighedsloven helt til folketingsåret 1984-85, altså i virkeligheden 2½ år frem i tiden. Man begrundet det med, at det er et led i regeringens almindelige bestræbelser for at undgå at gennemføre lovgivning, der pålægger de offentlige forvaltninger nye administrative opgaver. Dertil vil vi sige, at vi synes, at det er et udslag af storhedsvanvid, at denne regering foregiver at planlægge for hele 2 år – selv om det, der i den konkrete sag planlægges, er intet at foretage sig.

For det andet finder vi, at der er et meget stort behov for at stramme offentlighedsloven til fordel for åbenhed og varetagelse af såvel enkelte individers som almenhedens interesser. Det behov har været der i årevis

ud fra de erfaringer, vi har med den hidtidige og nugældende offentlighedslov. Derfor kan vi ikke se nogen grund til at blive ved med at udskyde dette, som man i flere år har udskudt med henvisning til, at de kommunale myndigheder skulle have lejlighed til at vurdere lovkomplekset. Jeg tror, at to udskydelser under den socialdemokratiske regering er gennemført med den begrundelse. Nu kommer man så igen og vil give de samme kommunale myndigheder endnu 2 år til at vurdere lovkomplekset. Jeg er ganske enig i den vurdering, den radikale ordfører, fru Aase Olesen, havde fremme, også hvad angår mulighederne for overhovedet at diskutere det lovudkast, der ligger offentligtgjort, og ikke på tredje og fjerde år kun lade det vurdere i hemmelighed i kommunale organisationer.

For det tredje mener jeg, at man ved at stemme for en sådan udsættelse faktisk afstår fra selv at tage initiativer på området i de 2 eller 2½ år, som denne udsættelse ville blive på, hvis den blev vedtaget, og en sådan binding vil vi ikke underlægges. Vi finder ikke, at dette lovforslag er spor velbegrunder, og vi vil som sagt da også stemme imod det.

Inge Krogh (KrF):

Kristeligt folkeparti kan gå ind for det foreliggende lovforslag om at udskyde loven om ændring af lov om offentlighed i forvaltningen. I modsætning til andre partier kan jeg sige, at vi har sagt det samme gennem de senere år. Jeg kan da sige, at min erfaring som tidligere leder af en stor social, lægelig institution siger mig, at gennemførelsen af lovforslaget vil give umådelig meget mere arbejde.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Det er egentlig nyt for mig, at hr. Wilhelm er imod planlægning – hvad jeg forstår – og at det opfattes som storhedsvanvid, hvis nogen prøver på planlægning af tingene, selv om – hvad hr. Wilhelm selv var inde på – man kan sige, at det er en negativ planlægning, fordi man ikke i øjeblikket tager stilling til en lovgivning. Det er selvfølgelig ikke afgørende, hverken for regeringen eller for mig, om udskydelsen finder sted i ét år eller i to år; det, regeringen har villet sikre, er, at man ikke skal fremme en lovgivning på nu-